

ŽUPNIJSKO PISMO

ŽUPNIJE MARIJA SNEŽNA SVETINA

Od 2. do 30. avgusta 2026

KI JE TEBE, DEVICA,
V NEBESA VZEL.

OZNANILO

-2-

NEDELJA, 2. AVGUST 18. NEDELJA MED LETOM ŠENTOŠČEVA NEDELJA SV. EVZEBIJ IZ CERCELIIJA, škof SV. PETER JULIJAN, duhovnik PORCIJUNKOLA Lektor: Lidija in Gregor Vrbovšek.	10.30. Za Ivana Klinar; Za Alojza in Ano Jelenc, obletnica; Za Ano Bezgovšek, Za Angelo Zevšek,
SREDA, 5. AVGUST MARIJA SNEŽNA (NIVES) SV. OSVALD (OŽBOLD), kralj, mučenec SV. NONA, mati sv. Gregorja Nazijanškega	18.00: Za Poldko Videc; Za vse pokojne v družinah Horvat, Klinar, Zimšek in Guček
NEDELJA, 9. AVGUST 19. NEDELJA MED LETOM SV. TEREZIJA B. OD KRIŽA (EDIT STEIN), mučenka, sozaveznica Evrope SV. FRANC JEGERŠTETER, kmet, mučenec Lektor: Alja in Nina Videc	10.30: Za Ano Videc, obletnica, za mamo Videc Nežo in za brata Vilija
SREDA, 12. AVGUST SV. IVANA ŠANTALSKA, vdova redovnica SV. INOCENS XI, papež SV. KARL LEISNER, duhovnik, mučenec	18.00: Za Amalijo in Franca Klinar za brata Franca Klinar, Za Faniko in Jankota Zimšek in za sorodnike Klinar

-3-

SOBOTA, 15. AVGUST MARIJINO VNEBOVZETJA VELIKI ŠMAREN SV. TARCIZIJ, mučenec SV. IZIDOR BEKANJA, laik, mučenec	18.00. Za Agico in Antona Vodišek
NEDELJA, 16. AVGUST 20. NEDELJA MED LETOM SV. ROK, romar, spokornik SV. ŠTEFAN I; ogrski kralj Lektor: Sara in Gašper Romih	10.30: Za Ritovšek, Kocman in za Užmah Janija; Za Ano Bezgovšek;
SREDA, 19. AVGUST SV. JANEZ EVDES, duhovnik SV. LUDVIK TOULOUŠKI, škof SV. SIKST III, papež	18.00: Za Angelo Zavšek
SOBOTA, 22. AVGUST	10.30: KRST Lian Deželak
NEDELJA, 23. AVGUST 21. NEDELJA MED LETOM SV. ROZA IZ LIME, device, rdovnica SV. JUSTINIJAN, samotar DAN SPOMINA NA ŽRTVE VSEH TOTALITARNIH REŽIMOV Lektor: Betka in Tinkara Vrbovšek	10.30. Mariji v zahvalo za varstvo pri delu; Za Ivana Klinar;

SREDA, 26. AVGUST SV. IVANA BICHLER, redovna ustanoviteljica SV. ZEFIRIN, papež SV. TEREZIJA OD JEZUSA JORNET IBARS, redovna ustanoviteljica	18.00: Za duhovne poklvice; Za verne duše;
NEDELJA, 30. AVGUST 22. NEDELJA MED LETOM SV. FELIKS (SREČKO), mučenec SV. ALFRED ILDEFONS SCHUSTER, škof Lektor: dr. Rezar Mlkar Cvtka, Matevž	10.30: Za. Ritovšek, Kocman in Uzmah Janija

Čiščenje cerkve v avgustu je SVETLI DOL
Bog povrni vsem, ki čistijo

Župnijski urad Svetina tel.: 031 786 12

PREGANJANJE KRISTJANOV
Imam knjigo z naslovom:

Pilar Rahola SOS kristjanov

Zamolčana resničnost
o preganjanju kristjanov danes

ZEMLJEVID REPRESIJE

Mar kdo sliši naš krik? Koliko grozodejstev bomo morali
še prenesti, preden nam kdo priskoči na pomoč?

FOUAD TWAL, jeruzalemski katoliški zasluzni patriarh

Prav tako nadvse zgovorna je izjemna knjiga zgodovinarja in ustanovitelja Skupnosti sv. Egidija – ki je, med drugimi nagradami, leta 2001 prejel tudi Mednarodno nagrado Katalonije – Andree Riccardija, ki v *Il secolo del martirio* (Stoletje mučeništva) obžaluje, da je bilo s tolikšno zamudo ozaveščeno krščansko mučeništvo v 20. stoletju, pri tem pa javnosti predoči umore milijonov kristjanov

V KREMLJIH NESTRPNOSTI

Vem, grozljivo je ubijati,
vendar to v tiraniji postane pravica.

Neki človek, ORIANA FALLACI

... v stoletju človekovih pravic je bilo prikrito mučeništvo
in preganjanje milijonov ljudi.

Toda – koliko? O kakšnem grozljivem številu govorimo? Razpon je silno širok in sega od verodostojnega maksimuma 100.000 mrtvih kristjanov na leto po podatkih CSGC (drugi viri navajajo prekomerno število 200.000 letno)

• 215 milijonov kristjanov (en kristjan na vsakih 12 kristjanov na svetu) je v 50 državah žrtev zelo visoke ravni preganjanja, ki je daleč od tega, da bi se nižalo, temveč eksponirano raste.

Iz te knjige vam bom napisal nekaj o grozotah, zapiranju, mučenju, bičanju, sežiganju in obglavljanju kristjanov po vsem svetu. MOLITE, proim, za preganjane kristjane

Vse od časa katakomb se še ni pojavil tako množičen, organiziran in nekažnovan poskus, da bi obračunali s celotnimi krščanskimi skupnostmi, najhujše pa je, da zatiralci zanje skrb vzbujajoč uspeh. O tem pričajo besede papeža Frančiška v intervjuju za časopis *La Vanguardia* poleti leta 2014.³

Prepričan sem, da je preganjanje kristjanov danes hujše kakor v prvih stoletjih zgodovine Cerkve ...

... nasilna dejanja pa krepijo prepričanje svetega očeta.

Dejstva, ki jih bo pričujoča knjiga – uvršča se med druge izpod peres prepoznavnih osebnosti, ki so že povzdignile svoj glas – navedla, so tragična in pomenijo skrajno svarilo zaradi krutega obračunavanja, ki se zdi trenutno nezaustavljivo. Vse od grozljivca in pretresljivega pričevanja zgodovinarja Andree Riccardija, ki je v knjigi *Il secolo del martirio. I cristiani nel novecento* (Stoletje mučeništva. Kristjani v 20. stoletju) izpričal trpljenje kristjanov v 20. stoletju, so se opozorila vse bolj množila, ne da bi kdaj predrla zid molka. Kopti, Asirci, Sirijci, pravoslavni raznih liturgij, a tudi katoličani, protestanti, vse krščanske družine prenašajo dandanes stigmo križa. Praktično izginotje najstarejših skupnosti, ki so že skoraj dva tisoč let živele na svoji zemlji, je postalo neovrgljivo dejstvo. Naj navedemo strašni primer vernikov sirske pravoslavne Cerkve, ki sega nazaj vse do prvega stoletja in kjer govorijo obliko aramejščine; bilo jih je 500.000 na začetku 20. stoletja v turškem Kurdistanu. Dandanes domnevamo, da ji ni več kot 2.000, niz zapuščenih samostanov, cerkva in naselij, ki dramatično zaljšajo pokrajino, izpričujejo njihovo brutalno izginotje.

nenotno raste. Potemtakem sežnam dodaja 115 milijonov poprejšnjemu številu 100 milijonov kristjanov, ki so bili v rizičnem položaju.

- V 50 najhujših državah na seznamu živijo štiri milijarde in 830 milijonov ljudi, približno število kristjanov v teh državah pa je 650 milijonov, se pravi 13 odstotkov prebivalstva.
- V 21 od teh 50 držav je 100 odstotkov kristjanov hudo preganjanih.

Črna lista najvišje uvrščenih držav glede na preganjanje kristjanov iz leta 2017 bi potemtakem bila po podatkih organizacije Open Doors sledeča:

1. Severna Koreja z 92 od 100 mogočih žrnih pik.	6. Sirija s 86.
2. Somalija z 91.	7. Irak s 86.
3. Afganistan z 89.	8. Iran s 85.
4. Pakistan z 88.	9. Jemen s 85.
5. Sudan s 87.	10. Eritreja z 82.

Ostale države na lestvici so razporejene takole:

11. Libija	31. Malezija
12. Nigerija	32. Mali
13. Maldivi	33. Tanzanija
14. Saudova Arabija	34. Srednjeafriška republika
15. Indija	35. Tadžikistan
16. Uzbekistan	36. Alžirija
17. Vietnam	37. Turčija
18. Kenija	38. Kuvajt
19. Turkmenistan	39. Kitajska
20. Katar	40. Džibuti
21. Egipt	41. Mehika
22. Etiopija	42. Komori
23. Palestinska ozemlja	43. Kazahstan
24. Laos	44. Združeni arabski emirati
25. Brunej	45. Šrilanka
26. Bangladeš	46. Indonezija
27. Jordanija	47. Mavretanija
28. Mjanmar	48. Bahrajn
29. Tunizija	49. Oman
30. Butan	50. Kolumbija

*Najhujše
preganjanje*

KOREJA

-8- SEVERNA

Kršitve proti religijski in verski svobodi v Severni Koreji so brez primerjave najhujše na svetu.

Če potemtakem upoštevamo različna poročila javnih institucij in krščanskih organizacij, ki so preučevale položaj, lahko brez olepšavanja trdimo, da je Severna Koreja najslabša in najbolj grozljiva država na svetu za življenje krščanske vere.

v poročilu iz leta 2016²⁶ naj bi – po neuradnih virih, saj je raziskava na terenu povsem onemogočena – število kristjanov, zaprtih v taboriščih za prisilno delo, kamor zapirajo politične disidente – grozljivih kwan-li-so, v katerih vladajo strahotne zaporniške razmere –, nihalo med 50.000 in 70.000. Druga poročila znatno povečujejo to število, ki je že samo dovolj strašljivo. Ocenjujejo, da je od leta 1953, ko se je začela divja represija proti kristjanom – z množičnimi priprti, izgoni, mučenji, zapornimi kaznimi, prisilnim delom in justifikacijami (ki segajo od živih zažganih ljudi, ustrelitev, do ljudi, vrženih z mostov, razparanih s tovnornjaki, vse do mnogih drugih oblik nasilne smrti) – **izginilo 200.000 kristjanov**, ki so bili žrtve obsedenosti režima z vero v Kristusa.

Posamezniki, ki se ilegalno udeležujejo verskih dejavnosti, so žrtve priporov, mučenj, zapornih kazni in usmrtitev. Severnokorejski državljani, ki so osumljeni, da vzdržujejo stike s tujimi misijonarji ali posedujejo Sveto pismo, so nemudoma usmrčeni.

-10-

- Več kot 600 napadenih naselij v 14 ob 30 okrožij zvezne države.
- Požig več kot 5.600 krščanskih domov ter izgon 54.000 ljudi, ki so ostali brez svojega domačega ognjišča.
- Po poročilu organizacij za zaščito človekovih pravic približno 120 umorjenih kristjanov, čeprav jih je vlada priznala 38.
- Približno 18.000 bolj ali manj hudo ranjenih.
- Uničenje 295 cerkva, 13 misijonarskih šol in pet poslovnih prostorov krščanskih nevladnih organizacij.

Dogodek je bil deležen velikega mednarodnega odmeva, papež Benedikt XVI.³² je v svojem kritičnem prikazu dogajanja omenil Gandija (ki ga je leta 1948 umoril hindujski skrajnež), tako da so se mednarodna opozorila v zvezi z naraščanjem nasilja proti kristjanom v Indiji začela množiti. Kristjanofobija odtlej ni poenotila, marveč se nadaljuje in eksponentno narašča. Poročilo organizacije Catholic Secular Forum³³ iz leta 2013 je na primer navajalo sledeče podatke: sedem kristjanov, umorjenih zaradi njihove vere (med njimi otrok, star sedem let), okrog 4.000 obtoženih, napadenih in pretepenih kristjanov (med njimi 400 duhovnikov), okoli sto požganih cerkva s strani skrajnih skupin.

IRAK

V tem pogledu še posebej izstopa pričevanje Josepha Fadella – njegovo prvo ime je Mohammed al Sayid al Musawi, ki se je leta 1964 rodil v Iraku in se je spreobrnil v krščanstvo. O svoji kalvariji je pripovedoval v knjigi *The Price to Pay* (Cena, ki sem jo plačal), ki je izšla leta 2010 v Franciji³⁴, kjer živi kot begunec pod policijsko zaščito zaradi fatve, ki je na smrt obsodila njega in njegovo ženo.

v iraški vojski leta 1987 odkril krščanstvo. Odtlej se je zanj začelo obdobje nevarnosti, groženj, zatiranja, nasilja in pobegov, ki jih je podrobno opisal v svoji knjigi. To je njegova presenetljiva zgodba, kakor jo opisuje sam:

INDIJA

-9-

POGROM V GANDIJEVI DEŽELI

Graham Stuart Staines je bil avstralski krščanski misijonar evangeličanske misijonske družbe, ki je delal z najrevnejšimi plemeni, predvsem z gobavci, med prebivalci Manoharpurja v indijski zvezni državi Orisa. V noči med 22. in 23. januarjem 1999 je bil, medtem ko je spal v svojem kombiju, žrtev napada hindujskih fundamentalistov – ki so ga obtožili, da spodbuja spreobrnitve revnih hindujcev v krščanstvo in ga zažgali pri živem telesu. Njegova dva otroka, Philip, ki je bil star deset let, in Timothy, ki je bil star šest let, sta bila prav tako živa zažgana. Njegova vdova Gladys je ostala v Indiji in še vedno vodi zavetišča za gobavce, ki jih je ustanovil njen mož. Leta 2016 je prejela nagrado matere Tereze

Taisti hindujski fundamentalizem, ki jih je umoril, je nekaj let pozneje povzročil grozljivi pokol v Orisi, ki ga lahko imamo za pravi pogrom kristjanov. Vendar tudi pred tem nasilje proti Kristusovim vernikom ni nehalo naraščati. Denimo incident v Ranaiahu leta 1999, ko je več kot 5.000 hindujcev napadlo krščansko četrt ter oplenilo in požgalo na tisoče domov. Ali bombni napad na štiri cerkve ob oskrnjevanju grobov v Andra Pradešu leta 2000.

Najhujši napadi, ki so jih doživeli kristjani v Indiji, so bili ti isti iz leta 2008 v že omenjeni državi Orisa, ko je bila krščanska skupnost brez kakršnekoli osnove obtožena, da je umorila devetdesetletnega hindujskega modreca Swamija Lakshmanandaya in štiri njegove spremljevalce. Zločin so v resnici zagrešili maoistični vstajniki, najnevarnejša teroristična organizacija v tisti regiji, vendar je sprožil stopnjevanje nasilja proti kristjanom. Rezultat je bil grozljiv:

-11-

Ime mi je Mohammed al Sayid al Musawi, sem Iračan, šii, prerokov potomec po sedmem imamu. Moji oče, vodja klana Musawi, me je imenoval za svojega naslednika.

Zelo sem bil ponosen na svoj družbeni položaj, pripravljen sem bil braniti islam in se boriti proti nevernikom, kakor predpisuje Koran. Vendar služenje vojaškega roka je spremenilo mojo usodo. Nastanili so me v prostoru, v katerem je bil kristjan, Massoud. Hotel sem torej čim bolj spoznati njegovo religijo, vendar ni hotel o tem razpravljati, vse dokler ne bi prebral in razumel Korana. Tedaj sem bil kakor večina muslimanov; bral sem Koran, ne da bi razmišljal, ne da bi bil kritičen. Samo tedaj sem spoznal, da je vseboval nekatere nasilne odlomke, ki so mi vzbudili dvom o lastni religiji, tako da je sčasoma zorela v meni misel, da bi zapustil islam.

Bil sem brez religije, dokler mi Massoud ni prinesel evangelija. Branje sv. Janeza me je popolnoma spremenilo. To je bil preobrat v mojem življenju: leta 1987. Ko sem oznanil svojo spreobrnitev, je Massoud prebledel. Zapustiti muslimansko religijo je lahko pomenilo tvegati smrtno obsodbo, pa tudi kristjani, ki so bili v stiku z menoj, bi bili lahko obtoženi spreobračanja in bi bili deležni enake usode. Odtlej sem bil potemtakem primoran živeti v ilegali.

Moja skrb je bila tedaj poiskati duhovnika, ki bi me lahko pripravil na krst. Obiskal sem mnogo cerkva v Bagdadu, ampak duhovniki mi niso hoteli priskočiti na pomoč. Strah jih je bilo, da sem vohun in da jih hočem ovaditi. Eden izmed njih mi je dejal: »Z željo po krstu ne tvegaš samo svojega življenja, ampak tudi življenje kristjanov, ki bi ti pomagali.« Nekoč se je moj štiriletni sin pokrižal vprično moje družine in spoznali so, da sem se spreobrnil. Osuplost in bes! Moj oče ni mogel sprejeti sramote, da bi imel krščanskega sina. Mati je izgovorila strašno besedo: »Ubij ga!« Najvišja šiitska avtoriteta države je izrekla fatvo proti meni: »Če drži, da je kristjan, ga je treba ubiti in Allah bo nagradil tistega, ki bo

izvršil to fatvo. « Po svojih vezah v obveščevalni službi je dosegel, da so me zaprli za več kot leto dni. V prvih treh mesecih so me pretepali in mučili, da bi ovačil tiste, ki so me seznanili s krščansko vero.

Ko se me izpustili na svobodo, mi je neki duhovnik rekel, naj zapustim Irak. S svojo ženo in dvema sinovoma sem pobegnil v Jordanijo. Tamkaj smo med mnogimi težavami doživeli radost prejetja krsta, na kar smo čakali že trinajst let. Vendar naša sreča ni trajala dolgo. Nekega dne, ko sem iskal božično darilo za svojo hčerko, so me prestregli moj stric in moji štirje bratje ter me odvedli v zapuščen kraj. Moj stric me je opozoril na staro fatvo ter hkrati izvlekel pištolo ter me iz neposredne bližine ustrelil v prsi. Kakor po čudežu me krogla ni zadela. Neki notranji glas mi je zabičal, naj hitro pobegnem in začel sem teči kakor pobesnel. Krogle so žvižgale, in ko sem že bil dovolj oddaljen, me je ena zadela v meče na nogi. Še naprej sem tekkel, vendar sem zaradi bolečine padel na tla in omedlel. Zbudil sem se v bolnišnici in vedel, da sem ušel smrti zaradi posredovanja Božje previdnosti.

Položaj je za vso družino postajal vse bolj nevaren. Večkrat smo se morali seliti in živeti skrito. Zato je bila moja največja skrb prejeti vizum za vse štiri, da bi lahko odšli v Francijo. 15. avgusta 2001 smo se odpeljali na letališče v Amanu. Zaradi nekaterih ovir do zadnjega trenutka nismo bili prepričani, ali se bomo lahko vkrcali na letalo, vendar nam je inteligenčen in dober duhovnik priskočil na pomoč in čez nekaj ur smo pristali v Parizu. Začeno se je novo življenje. Življenje v svobodi, vendar obenem v kompromisu z obsodbo.

Vse življenje bom zaradi fatve, ki je bila izrečena proti meni, preživel pod grožnjo smrti. Vsak musliman, ki se drži koranske norme, me mora ubiti, ker sem zapustil islam, da bi sprejel krščansko vero.

RS. Njegove zgozdbe nisem
prejel